

Goeden avond ... voorzitter, college, en raadsleden.

Dank voor deze gelegenheid om ons verhaal van de afgelopen zomer met U te delen. Ik doe dit graag omdat mijn vrouw er nog steeds niet over kan praten en wij hopen dat het gebruikt kan worden in jullie overwegingen op dit belangrijke onderwerp over veiligheid en zeker ook “het gevoel van veiligheid in onze leefomgevingen”.

In sommige bedrijven waar veiligheid hoog in het vaandel staat en een proactieve of generatieve veiligheids cultuur wordt nagestreeft, beschouwen ze een serieuze incident waarbij niemand gewond is geraakt een belangrijke cadeau waar diepgaand geleerd van moet worden met wezenlijke verandering als gevolg.

Als familie hopen we dat U dan ook goed van ons cadeau gebruik zal maken te-meer omdat deze gift niet gratis was.

Onze vader en Opa is het slachtoffer geweest van een dodelijk verkeers ongeluk terwijl wij op vakantie waren met de kinderen op 27 Juli. Hij heeft 3 weken gevochten voor zijn leven – we zijn nog dankbaar voor alle medische hulpverleners voor al hun moeite en het leek er even op dat hij het zou redden ... op een of andere manier.

Helaas... mijn vrouw heeft de moeilijke beslissingen moeten maken of de medische ondersteuning uit te laten schakelen en heeft hem over een paar dagen moeten zien weg kwijnen.

Hij was veel gewend en voorzichtig in het verkeer, hij durfde zelfs de van Alkemadelaan niet op de fiets over te steken en nam de fiets aan de hand. Toch werd hij door een motor rijder geschept nadat hij de plantjes bij ons had verzorgd.

We hebben allemaal wel verliezen geleden, maar dit was niet nodig.

Het was altijd de angst van mijn vrouw dat dit met de kinderen zou gebeuren bij hun dagelijkse tocht naar school zeker nadat ze het “Cringe” vonden om onderweg met hun ouders gezien te worden. Ze keek ze toch stiekem na vanaf de van Soutelandelaan achter de heg.

Ik heb sinds het ongeluk een paar keer rustig het verkeer en overstekers op de van Alkemadelaan aandachtig bekeken... Het is vaak druk en snel bewegend en bijna bizar om te zien dwars door een woonwijk, althans in Nederland.

Het wekt bij mij de vraag of dit echt de beste oplossing is waar we mee op de proppen kunnen komen...? Sterker, ik ben er zelf van overtuigd van niet.

Het doet me denken aan statistieken die ik jaren geleden onder ogen kreeg over aangereden voetgangers uit Engeland: bij 50kmph 80% dood, bij 30, 20%. Ze hebben daar

ook twee mooie gezegden, “better a few minutes late than dead on time” dat lijkt me “good food for thought” als we aan verstandige snelheden denken maar mogelijk ook voor meer creatieve ideeën die ik elders toegepast zie om het verkeer goed te beheersen.

Als laatste wilde ik U ook namens mijn vrouw bedanken die hier nog steeds niet makkelijk over kan praten.